

TELE AMUNT

per Dalmau i Santandreu

TEATRE JUVENIL

«Supertot» és un clar descendent d'aquells «còmics» del «Capitán Marvel» i «Superman», i de les pel·lícules per jornades del «Capitán Maravillas». El grup «U de cuc», especialitzat en obres teatrals juvenils, va representar aquest muntatge a l'envelat de la Festa Major. L'autor, en Josep M.ª Benet i Jornet, es declarà un lector habitual de «tebeos» i fa del seu personatge principal, Billy-Supertot, el clàssic heroi basat en la supremacia de la força física.

Amb un anell prodigiós, converteix l'home esquifit i vergonyós, en el més valent i fort. «Supertot» és la desmitificació del super-heroi, la caiguda vertical del «noi guapo» de totes les aventures. En un final positiu, l'autor ens descobreix que la veritable fortalesa de l'home, és l'eficàcia del seu enginy i la generositat del seu cor.

Tots els personatges de l'obra són trets de les pàgines del «còmic». L'expressivitat corporal i la composició estètica, ens donaren, junt amb diapositives i cançons, uns elements enriquidors de l'acció. L'envelat no era, de bon tros, el lloc ideal per la representació, massa ampli, massa claror, una dolenta audició, etc. Tot repercuteix en la manca d'atenció del nen i resta lluïment a l'espectacle. Malgrat tot en Francesc Alborch, director de «U de cuc», va felicitar-nos per l'expectació del públic infantil proper a l'esce-nari.

El centre d'interès del nen i de l'adult són evidentment diferents. No és just que l'assistència a un espectacle juvenil, sigui imposada pel «papà». Hi ha un Teatre infantil que atrau al nen a tornar-hi. Si l'adult duu el nen a veure una obra per grans, desbaratarem un possible espectador teatral, però,

si l'obra que veu és especial per ell, un nou públic començarà a formar-se i no s'emmotllarà més tard amb qual-sevol espectacle.

Hem de donar al públic infantil i juvenil, obres rigorosament escaients, no podem acceptar que «Ventafocs», «Blancaneus» o «Pastorets» siguin les «estrelles» eternes d'una infància, que ara té ja, mitjans de comunicació tan importants com el cinema i televisió. El nen vol que des de l'escenari s'interpreti una situació que a ell l'interessi i rebutjarà tot el que li recordi, de paraula o fet, la seva condició d'infant.

El Teatre per nens no és un espectacle menor. La població infantil és d'un 33 % del total. Hi han assemblees i festivals teatrals arreu del món, per l'estudi de la integració del nen a la societat com espectador teatral. La preocupació per la cultura no s'improvitza, és una labor lenta, és la conseqüència de l'estat d'ànim de l'adult. Ni els centres escolars, ni el mateix Estat, assigna al Teatre un lloc en l'educació del nen.

«Supertot», o «El país de les cent paraules», o «Catakroc», o «Pluff, el petit fantasma», no fan altre cosa que posar en marxa la nostra imaginació. El teatre juvenil no és com aquestes joguines que tot és elèctric, provoca, perseverant, la fantasia pura. L'adult que no té ni engruna d'imaginació, que no s'apropi a cap Teatre juvenil, no és per ell. Però, quina falta els hi faria començar des de baix.

La participació del nen, no és tan sols prendre part activa en la representació. No es tracta de contestar allò de «...¿cómo están Vds.?». La visió crítica de l'infant és ferma, és el resultat de l'atenció per l'obra que veu i jutja conjuntament. Hi participa amb les seves converses i inclús amb el seu rebuig. Una pregunta, de l'enquesta de «Cavall Fort» era: «Amb qui t'agrada anar al Teatre», la contesta del 60 % hi volia anar tot sol, perquè l'àvia o la mare no el deixaven participar-hi plenament.

Aquest és el públic que demà jutjarà, amb fermesa, si un espectacle li és o no adient.

Anem a prendre'ns seriosament el nen.

Dalmau

Avui parlarem dels mots **mig**, **mitjà** i **medi**. I en parlarem, posat que moltes persones no saben com usar-les degudament, sens dubte perquè, influenciats pel castellà, el mot **medio** ha produït una certa confusió en la utilització de les esmentades paraules.

Mig vol dir allò que és la meitat d'una cosa. En castellà, li correspon **medio**.

Direm **mitjà** quan vulguem expressar allò que, per la seva magnitud o intensitat, etc., es troba comprès entre dues coses. En castellà, **mediano**.

Ara bé, com que diverses vegades, molts castellans diuen **medio** i no **mediano**, també confonent la significació d'ambdós mots, llavors això segurament ha estat la causa que nosaltres reemplacéssim **mitjà** per **mig** en expressions com **terme mitjà** en lloc de **terme mig**. I també, contràriament, **mig** ha substituït a **mitjà** aplicat a allò que ocupa una situació intermediària. Així diem, equivocadament, la **part mija** (la parte media) en lloc de la **part mitjana**. Cal, doncs, no badar i fixar-se bé en l'exacta aplicació d'aquests adjectius.

Pel que fa referència al mot **medi** (catalanització de **medius** llatí) no el podem usar per a expressar conceptes per als quals el català ja disposa de mots de formació popular. En canvi, el farem servir per a expressar el concepte que els francesos denoten per **milieu**, en expressions com el **medi ambient**.

Aprofitem aquesta avinentesa per a recordar que no hem d'usar mai la paraula **mig-aval**, sinó **medieval**. El mestre Fabra ens diu que no és solament el castellà que diu **medieval**, sinó també el francès, **médiéval**, i, fins i tot, l'anglès: **medieval**.

I continua: «El primer element d'aquests compostos és l'adjectiu llatí **medius**, reduït a **medi**. En tractar de formar un compost amb el mot llatí **aevalis**, era natural que es recorregués per al primer component, a un altre mot llatí, i d'ací **medieval** (no, en català, **mig-aval**, ni, en francès, **mi-aval**). ¿Trobaríeu potser millor **migcircular** que **semicircular** o **migesfèric** que **hemisfèric**? ¿Creu hom que fou a la babalà que en el "Diccionari ortogràfic" s'inclougué **medieval** i no **mig-aval**?».

M

Ferreteria

Menage

P O M A

Le ofrece sus servicios, y pone a su disposición un extenso y variado surtido de todo lo referente a Ferrería y Menaje.

Transportes

CON GRUA Y VOLQUETE

Ctra. de San Feliu (El Rieral) - Teléf. 844 80 60

SANTA EULALIA DE RONSANA